

baptist.dk

2

Tillid

2021

Indhold – Tillid

- 3 Forlad os vor skyld**
– leder

- 4 Forsoning er en proces**
– om relationer

- 6 Tavshed og fravær**
– konflikt i familien

- 8 Tillid er godt, men kontrol er bedre**
– rationalisering og regeltyranni

- 10 Tillid og sommerfugleeffekter**
– det tillidsbaserede samfund

- 12 Forsoning og tilgivelse i medierne**
– konflikter er gode historier

- 14 Uforsonlighed er gift for den kristne menighed**
– forsoning er nødvendig

- 16 Tilgivelse skal læres**
– man må give slip

- 18 Vi vil så gerne mødes**
– om sommerens anledninger

- 20 Ord om livet**
– portræt af Bente Christa Hansen

- 23 Dialog, nærvær og relation**
– serie om bøn

- 24 BaptistKirkens Fælleserklæring**
– inspiration fra BBU

- 25 Sommerhøjskolen i Rebild 2021 Navne**
Dansk baptisme og tysk nazisme
– kommer som bog

- 26 Teologistudier på Københavns Universitet**
– serie om teologiske uddannelser

- 28 Sjælden blæst om lovforslag**
– skal alle prædikener oversættes til dansk?

- 30 Nibe Baptistmenighed er lukket**
– nu er vi 53 menigheder

- 32 Fra kirketjener til baptistpræst**
– Christian Sofussen ansat i Østhimmerland

- 34 Myanmars militær tager igen magten**
– militærkup og protester

- 36 Er friheden nødvendig for at tro?**
– klumme

Forsiden:
[📷] Kameron Kincade
– Unsplash

Udgivet af Baptistkirken i Danmark
Nummer 2, 2021 – 168. årgang

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 3: 16. juli. Deadline 17. maj
Nr. 4: 1. oktober. Deadline 2. august
Nr. 5: 3. december. Deadline 4. oktober

baptist.dk kan læses på www.baptist.dk.
Følg også bladet på Facebook.

Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Vibeke Dalsgaard, tlf. 2262 8839, sortebaervej5@gmail.com
Jamie Cunningham,
tlf. 6089 1441, jamielynn.cunningham@yahoo.com
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lone@baptistkirken.dk
Renathe Zimmermann,
tlf. 6165 2656, ivrezimmermann@gmail.com
Gitte Elleby, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD: Ole Engel

Forlad os vor skyld

Danmark er kendt som et tillidssamfund. Vi har det seneste Corona-år demonstreret udpræget tillid til systemet, en grundlæggende tro på, at politikere og embedsmænd vil os det godt. Danskerne har også mere tillid til vaccinationer end så mange andre. Nogle går endda hjemmefra uden at låse døren.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Kameron Kinkade

Derfor gør det måske også endnu mere ondt, når tilliden bliver svigtet. Tillid er svær at genvinde. Det kræver tilgivelse – som ikke kan fremprovokeres eller kræves. Tilgivelse er netop noget, der *gives til* den, der har krænket den anden. Gives frivilligt, og når tiden er inde.

En Guds gave

Henrik Holmgaard skriver på side 5: »De gode nyheder er, at tilgivelse og forsoning ikke begynder med en opgave eller et ansvar hos mennesket. Tilgivelse og forsoning er først og fremmest Guds gave til os.«

Gud har tilgivet os på forhånd, vist os det helt håndgribeligt i Jesus Kristus' død på korset og i hans opstandelse påskemorgen. Jesus lærte os Fadervor, hvor vi beder: »Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere.« Jesus siger ovenikøbet, at hvis ikke vi tilgiver andre mennesker, når de har forsyndet sig mod os, vil Gud heller ikke tilgive os!¹

Tilgivelse og forsoning

Det er alvorlige sager, det her med tilgivelse og forsoning. Det handler om vores indre fred og er en betingelse for et godt liv. For vi bliver jævnligt sårede og svigtede. Og Gud véd det. Vi har så meget brug for at lære at tilgive. Imidlertid kræver det at tilgive en anden ikke, at den anden beder om det eller angrer det, der er sket. Men *forsoning* kræver to parter.

Som kristne tænker vi endda, at det kræver tre parter, for vi tror på, at Gud er selve forudsætningen for, at vi *kan* tilgive og blive forsonede. Han har vist os vejen og gjort denne befriende handling mulig. Men det kræver altså, at vi har tillid til Gud og tør træde ud, hvor vi helst ikke vil gå. Dér, hvor vi er bange for at blive sårede igen. Kristentroen er også et spørgsmål om tillid. Og så burde vi danskere være meget troende, ikke?

1 Matthæusevangeliet kap. 6, vers 12. 14-15

Grafisk design: pedersen & pedersen
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 2.800

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed.
Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 90519 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Forsoning er en proces

Relationerne mellem mennesker, familier og endda nationer kan gå i stykker. Det kan de fleste forholde sig til. At det er muligt at genoprette brudte relationer, er desværre ikke altid den samme selvfølge.

»» Tilgivelse og forsoning er først og fremmest Guds gave til os. ««

[≡] Henrik Holmgaard
[📷] Austin Kehmeier – Unsplash

Ikke desto mindre findes der en kraft, som gør genopretning af brudte relationer mulig. Forsoning er centrum i Jesus' budskab om Guds rige, og løftet er, at det nedbrudte, opbrugte og misbrugte kan forvandles. Den anglikanske teolog, Russ Parker, skriver om det: »Det er ofte blevet sagt, at helbredelse ikke er en begivenhed, men en bevægelse. Det er fordi, at kristen helbredelse ikke primært er et fysisk under eller en mental genoprejsning, hvor overraskende det end kan være. Det er ultimativt en genforening og udvikling af relationen med Gud, med andre, med os selv og med verden og det samfund, hvori vi lever.«

Tilgivelse kan være utrolig svært

Det kan føles helt umuligt, at tilgivelse er noget, vi som »krænkede« skal give til »krænkeren«. Længslen efter retfærdighed, hævn eller bare helt at glemme kan være stærkere. De gode nyheder er, at tilgivelse og forsoning ikke begynder med en opgave eller et ansvar hos mennesket. Tilgivelse og forsoning er først og fremmest Guds gave til os. Det skrev

»» Længslen efter retfærdighed, hævn eller bare helt at glemme kan være stærkere. ««

Paulus om til menigheden i Korinth: »Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet till! Men alt dette skyldes Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os forligelsens tjeneste.«¹

Forsoning er både kirkens budskab og opgave, fordi vidnesbyrdet om forsoning skaber troen på, at Gud genopretter. Kristen forsoning begynder altid ved korset og fortsætter ind i de liv, vi lever, og de relationer, vi har. Forsoning handler ikke om at bagatellisere en krænkelse eller søge nemme løsninger på svære konflikter.

Forsoningens byggeklodser

Russ Parker beskriver i bogen »Healing Wounded History« de centrale elementer i forsoning, som her er gengivet i forkortet udgave:

• Det begynder med ihukommelse

Forsoning begynder ikke med, at vi enes og kommer videre. Vores historier skal fortælles, rummes og accepteres – og ikke trivialiseres eller ignoreres. Ihukommelse afmaskerer mørket, der hvor vi har levet i fornægtelse af, hvad vi og andre har pådraget hinanden.

• Ihukommelse fører til sorg over det, som er sket

Sorg er lidelsens sprog, og det appellerer til barmhjertighed. Udfordringen er, at vi lever i en kultur, som har glemt, hvordan man sørger, og som ønsker at komme hurtigt videre og ikke vise svaghed.

• Sorgen leder os til bekendelse

At tage ejerskab og ansvar for vores handlinger er ikke kun at sige undskyld. Det kan være svært, fordi vi skal bære konsekvensen af vores handling.

• Bekendelse er vejen til omvendelse

Bekendelse leder til omvendelse og en beslutning om at forandre den retning, vores liv har taget, og vende os bort fra de gamle mønstre, som krænker både andre og os selv.

• Omvendelse åbner for at modtage tilgivelse

Tilgivelse er en handling, hvor vi giver slip på det, som vi har imod hinanden. Tilgivelse handler ikke om at glemme eller fornægte, men at se det, som er sket, i lyset af nåden. At blive benådet forudsætter, at vi anerkender, at vi er skyldige.

Gud er den første, som tilgiver, og venter ikke med at tilbyde os forsoning, indtil vi har omvendt os. Det er tilbuddet og invitationen, som kalder os til at vende om og tage imod.

Henrik Holmgaard

- Leder af Studieceter for Menighedsbaseret Teologi
- Cand.theol. og ph.d.-studerende ved International Baptist Study Centre (IBTS) og Vrije Universiteit, Amsterdam
- Tidligere præst i Bethelkirken, Aalborg

1 2. Korinther-brev kap. 5, vers 17f.

Tavshed og fravær

Når voksne børn og deres forældre har en konflikt, går det ud over begge parter. Hvad gør man? Psykoterapeut Søren Marcussen giver gode råd.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Ben White – Unsplash

»Vi har to primære relationer, parforholdet og vores forældre. 48% bliver skilt i dag. Vi oplever mange, der søger hjælp til relationen mellem børn og forældre. Vi har kun én far og én mor. De kan ikke erstattes«, begynder Søren Marcussen med at slå fast.

»Der er i dag flere, der erkender, at de har brug for hjælp. Tidligere var der en forbrugsmentalitet: »Hvis relationen ikke virker, skifter jeg den ud.« I dag er der større vilje til at bruge kræfter på at reparere relationen. Der er en større erkendelse af, at hvis vi har det svært i vores relationer, så går det ud over vores generelle trivsel.«

Samtalen handler om relationen mellem

»Der er en vrangforestilling hos nogle kristne: »Gud har tilgivet dig, så nu skal du tilgive mig!«

forældre og børn, uanset om børnene er blevet voksne. Og de fleste af os kender nogen, hvor den relation er dårlig eller ikke-eksisterende.

Barn eller voksen

»Der er forskel på, om relationen er brudt eller skadet, mens man var barn eller som voksen«, forklarer han og giver et eksempel: »Efter en skilsmisse er de fleste børn meget sårede og kan føle sig svigtede af både mor og far. Flere børn mister relationen til deres far end til deres mor. Så råber barnet måske en dag: »Jeg vil aldrig se dig mere«. Det er et nødråb, og den voksne skal ikke tage det bogstaveligt og afskære al kontakt. Derimod skal forælderen netop tage ansvar i situationen og indrømme, at det, man har gjort, har såret barnet. Det er altid vigtigt at tage ansvar og se tingene fra barnets perspektiv.«

Hvis det derimod er en konflikt, der er opstået, efter barnet er blevet voksen, er det et mere ligeværdigt forhold: »Når voksne sårer hinanden, kan det nemt komme til at handle om skam og skyld. Skyld er ansvarsfølelsen for noget, man har gjort forkert. Skam er, at jeg er forkert. Når vi føler skam over det, vi har gjort, i stedet for skyld, vil vi gerne forklare, benægte eller bagatellisere det, der er sket. Det hjælper ikke, tværtimod. Men det kan

være svært at tage ansvar for sine handlinger og indrømme, at det, man har gjort, har såret én, man elsker.«

Når relationer skal heles

Hvis man skal genopbygge tilliden mellem forældre og børn, uanset om de er blevet voksne, så er der tre faser – og det kan tage lang tid, forklarer Søren: »Først skal den, der er blevet såret, have lov til at dele sin historie. Den, der har såret, skal være villig til at lytte og anerkende, at det, der fortælles, er sandt for barnet – også uanset om denne er blevet voksen. Anden fase skal indeholde en erfaring af, at den, der er blevet såret, er blevet forstået. Det handler om følelsen af at være anerkendt og følt. Den tredje fase er, at den, der har såret, vedkender sig sin skyld og siger, at han/hun er ked af det. »Kan du tilgive mig?«

Du skal tilgive mig

Søren Marcussen har oplevet en vrangforestilling hos nogle kristne: »Gud har tilgivet dig, så nu skal du tilgive mig!«. »Man kan aldrig kræve tilgivelse. Guds tilgivelse er en gave til os. Jeg har oplevet, at nogle har givet tilgivelsen, selvom de ikke følelsesmæssigt var klar til det. Så springer man over noget væsentligt, nemlig erkendelsen af, at der er sket noget, der har såret barnet. Og barnets erfaring af, at foræl-

Søren Marcussen

- Afdelingsleder i Center for Familieudvikling
- Psykoterapeut og tidligere præst i Mosaik (Pinsekirken)

deren virkelig er ked af det. Så er der ikke sket en følelsesmæssig heling og forsoning.« Søren oplever dog, at relativt mange voksne søger at forsones ting, der er sket i barndommen. »Det er virkelig positivt.«

»De nære relationer – parforholdet og forældre-børn – er fra vugge til grav af største betydning for os mennesker. Når sådan en relation er brudt, står det Guds hjerte helt nær, at den bliver helet«, slutter han.

Læs en mere udførlig udgave af artiklen på www.baptist.dk

»» Når voksne sårer hinanden, kan det nemt komme til at handle om skam og skyld. ««

Tillid er godt, men kontrol er bedre

Citatet er tillagt Lenin, men blev i den sidste del af mit arbejdsliv noget, jeg ofte måtte forholde mig til.

[≡] Vibeke Dalsgaard

[📷] Arvin Keynes og Tobias Tullius
– Unsplash

»Høj Vibeke«, lød en entusiastisk stemme i telefonen. »Jeg er den nye konsulent på utilsigtede hændelser.« Jeg sagde pænt goddag, men det var godt, mødet ikke var virtuelt, for jeg har helt sikkert set meget træet ud i ansigtet.

Utilsigtede hændelser

Det er et andet ord for fejl. Det offentlige beskylder selvfølgelig ikke deres medarbejdere eller institutioner for fejl, så man har fundet et andet lidt konstrueret ord for det. »I har ikke indberettet så mange utilsigtede hændelser i sidste kvartal, som I plejer«, fortalte den entusiastiske medarbejder.

Jeg indvendte, at det nok var, fordi vi ikke havde haft så mange. Men nej, det var nok, fordi vi havde sluppet lidt af og glemt det. Jeg tænkte på den sidste, jeg havde indmeldt: »Medarbejder stødt ind i kollega og tabt medicinen på gulvet. Medicinen fejlet op, ny dosis talt op og kontrolleret af kollega.« Fejl? Ikke i min verden.

»I stedet laver man et kontroltyranni uden at vide, om man rammer de rigtige.«

»» Fejl? Ikke i min verden. ««

Den samme entusiastiske medarbejder kunne derudover fortælle, at begrebet nu var udvidet, så der også skulle indmeldes »nær ved utilsigtede hændelser« – altså fejl, som ikke var sket, men kunne være sket.

Den gamle leder i Brovst blev for en gang skyld noget mundlam og tænkte: »Mener De sådan for alvor, at jeg skal opfinde fejl?«

Offentlig kontrol

Den episode lærer sig op ad en trend i det offentlige, som indbefatter utrolig meget kontrol. Fx:

- socialtilsynet
- fødevarestyrelsen
- økonomisk revision
- embedslægeinstitutionen
- ombudsmandsinstitutionen
- egenkontrol fra egen arbejdsgiver – Region Nordjylland

Mange af de kontroller betød ikke kun, at forskellige myndigheder kom og besøgte institutionen. Det var de velkomne til. Det betød afgivelse af meget *lange rapporter* inden tilsynet. Rapporter, som jeg har en stærk mistanke om aldrig blev læst, men bare noteret som modtaget.

Samfundets svageste

Nu skal der ikke herske nogen tvivl om, at når man – som fx min tidligere arbejdsplads: et bosted for svært sindslidende – håndterer nogle af samfundets svageste medborgere, så skal der *et vist opsyn* til. Vi har set hjerteskrærende optagelser i TV, hvor både gamle mennesker, børn og sindslidende har fået en rigtig dårlig behandling. Det må simpelthen ikke forekomme, og både ledere og medarbejdere skal i de tilfælde stå til regnskab.

Kontrol – igen og igen

Vores institution bestod alle kontrolbesøg med glans. Tak til især medarbejderne for deres indsats, men som leder blev jeg da både glad og stolt. Så kommer det brændende spørgsmål: Hvorfor blev alle instanser ved med at kontrollere vores hus år efter år? Når vi nu havde vist, at vi levede op til alle krav? Af en eller anden grund vover især den offentlige sektor ikke at sige tingene rent ud dér, hvor det er nødvendigt. Man kalder ikke fejl for fejl og vil heller ikke udstille gode og dårlige institutioner eller gode og dårlige ledere, selv om vi alle ved, at de findes.

I stedet laver man et *kontrolyranni* uden at vide, om man rammer de rigtige. Det koster mange skatte kroner, og det virker dybt demotiverende på både ledere og ansatte de steder, hvor arbejdet passes med både faglighed og respekt.

»» Når man håndterer nogle af samfundets svageste medborgere, så skal der et vist opsyn til. ««

Jeg begyndte som personaleleder, og jeg har haft det privilegium at lede mange dygtige mennesker, som gjorde et fantastisk arbejde med mennesker på den yderste kant af samfundet. Jeg endte som rapportskriver til en masse offentlige myndigheder og tænkte dengang som i dag: Lad de gode institutioner passe deres arbejde og brug samfundets penge og tid på at tilse og støtte – og måske lukke – de institutioner, som ikke lever op til helt relevante krav, og derfor har behov for kontrol.

Tillid er godt – kontrol bør være undtagelsen.

Tillid og sommerfugleeffekter

I 1972 skrev matematikeren Edward Lorenz en berømt videnskabelig artikel:
 »Kan en sommerfugls basken med vingerne i Brasilien starte en tornado i Texas?«

[≡] Mads Leth

[📷] Michal Mrozek – Unsplash

denne artikel beskrev Lorenz »sommerfugleeffekten« sådan: »En sommerfugl i Amazonas' regnskov basker med vingerne på en flyvetur. Det resulterer i mikroskopiske lufttryksforandringer, som trinvist forstærkes og accelereres for at ende med at forårsage en gigantisk tornado i fx Texas.« Sommerfugleeffekten er fortællingen om, hvordan tilsyneladende ubetydelige lokale hændelser gennem forbundne processer kan ende med at resultere i kolossale regionale og endda globale omvæltninger.

En nutidig sommerfugleeffekt

Den nuværende pandemi er et eksempel på sommerfugleeffekten. Ingen ved præcist, hvordan og hvornår covid startede, men muligvis opstod sygdommen, da en vildfarende viruspartikel på et tilfældigt marked i Wuhan på et tilfældigt tidspunkt blev overført fra et dyr til et menneske, som så blev syg, smittede et par

»En pandemi, der afslører vores dobbeltmoral og hykleri.«

kollegaer, nogle familiemedlemmer osv., indtil vi her godt et år senere står midt i den største globale krise i mange år med omfattende aflysninger, massive nedlukninger af hele samfund, konkurser, depressioner, afskedigelser, pressede hjemmeskoleforældre og -børn, skilsmisser og ikke mindst 2,5 millioner døde på verdensplan.

Svindel – og tillid

Netop i krisetider sættes forholdet mellem mennesker allermost på prøve. Har vi tillid til hinanden i pandemiens modsætninger, dilemmaer og ubarmhjertige prioriteringer? En pandemi, der afslører vores dobbeltmoral og hykleri. Vi ryster på hovedet ad folk, der hamstrer gær og WC-papir i Netto – alt imens vi i EU hamstrer covid-vacciner. Indtil videre har Danmark købt 25 mio. vacciner, ca. det dobbelte af behovet, hvis hele befolkningen vaccineres, mens man i verdens 100 fattigste lande kun har formået at købe i gennemsnit 0,2 vaccinedoser pr. indbygger.

Vi bruger enorme summer på temmelig usystematisk at teste befolkningen uden helt at vide, om det for alvor medvirker til at bryde smittekæder. Dagligt testes 200.000 danskere til en udgift på mere end 50 mio. kr., alt imens resten af sundhedsvæsenet lægges ned af aflysninger og eksploderende ventelister.

Vi har set omfattende svindel med velmente hjælpepakker. Vi har oplevet minkskandaler, hvor ministre udsteder ulovlige instrukser. Vi har hørt om hospitalsdirektører, der snyder sig foran i vaccinekøen, og om mennesker, der holder luksusbadeferie på kunstige sandstrande i Mellemøsten, mens andre viser samfundssind i isolation. Mægtige varehuse får udover minimælk og fastelavnsskiver lov til at sælge cykler, mens den lille cykelhandler på hjørnet har forbud mod at åbne sin butik på 30 m².

Pandemien har det hele. Uretfærdighed, humbug og mistillid. Satan klapper sig på lårene af morskab, mens befolkningen og især politikerne famler desperat i blinde. Hvordan er det dog i den situation muligt at bevare tilliden til hinanden og troen på, at alt bliver godt igen?

Gud har en plan

Pandemien er ikke Guds vilje. Den er ikke hans plan, men ofte ser man jo, at der efter storm kommer stilhed, efter krig kommer fred, og efter fiasko kommer succes. På et tidspunkt slutter pandemien. Måske først i 2022, men før eller siden bliver alt godt igen, og vi kan

»» Den nuværende pandemi er et eksempel på sommerfugleeffekten. ««

vende tilbage til en hverdag med alt det, vi savner. Og dog, en decideret tilbagevenden bliver der næppe tale om, for vi vil være mærket i mange år, måske endda for altid, men Gud vil være med os, og han har i sin kærlighed gemt en postpandemisk plan for os.

Det store spørgsmål er, hvad vi har lært af pandemien. Hvad tager vi med os ind i fremtiden fra dengang, hvor et beskedent sommerfuglebask med vingerne i form af en virus på et fiskemarked i det centrale Kina satte gang i en verdensomspændende tornado?

»» Har vi tillid til hinanden i pandemiens modsætninger, dilemmaer og ubarmhjertige prioriteringer? ««

Forsoning og tilgivelse i medierne

Konflikter er gode historier. Uden konflikt bliver en historie nemt kønsløs og kedelig, skriver journalist Søren Kofoed. Er medierne så kun med til at optrappe konflikter?

[ ] Søren Kofoed

[ ] Pinho – Unsplash og skærmprent fra »Debatten« på DR2

Søren Kofoed

- Journalist, TV2/ Bornholm
- Tilhører Baptistkirken Bornholm

Forsoning og tilgivelse er ikke en del af pensum på journalistuddannelsen eller af mediernes rolle. Og dog. Det vender jeg tilbage til.

Den fjerde statsmagt

Medier kaldes ofte *den fjerde statsmagt*, og ytringsfriheden er en af vores grundlovssikrede rettigheder. Journalistforbundet skriver: »Journalistik er i sin essens – uanset målgruppen – at indsamle, kritisk vurdere og forståeligt formidle så objektiv information som muligt. Det er journalistikkens kerneopgave i respekt for fagets etiske regler at holde øje med, om magthavere og ansvarlige på alle områder overholder lovgivning, gældende regler og deres egne normer ... Målet er at oplyse borgerne og dermed give dem grund-

lag for at tage stilling og agere i samfundet og privatlivet.«

Vi skal være kritiske

Det er ikke kun fine ord, men noget de fleste medier gør dagligt – der er altid undtagelser. Men mediernes rolle er – og skal altid være – at forholde sig kritisk til det, der foregår i samfundet, og til dem, der begår sig i samfundet. Det betyder, at tingene ofte – for forståelsens skyld – bliver sat lidt hårdt op mod hinanden og også forsimplet.

Mange gode historier ligger i konflikter. Uden en konflikt kan en artikel, et tv- eller radioindslag hurtigt blive lidt kønsløst, kedeligt og naivt. Medierne vil også altid lede efter den, der måtte have gjort noget forkert for at stille vedkommende til ansvar. Er der tilgivelse

» Uden en konflikt kan en artikel, et tv- eller radioindslag hurtigt blive lidt kønsløst, kedeligt og naivt. «

»» Flere medier er faktisk begyndt at tage en rolle på sig, der kan fremme tilgivelse og forsoning. ««

og forsoning i det? Både ja og nej. Hvis noget ikke kommer for dagens lys, er der hverken mulighed for tilgivelse eller forsoning.

Konstruktiv journalistik

Medier vil altid præsentere mere end et synspunkt i en sag, uden at det nødvendigvis fører til enighed eller forsoning. Det er ikke mediernes rolle. Og dog: Flere medier er faktisk begyndt at tage en rolle på sig, der kan fremme tilgivelse og forsoning. Det hedder *konstruktiv journalistik*: Frem for kun at beskæftige sig med negative og konflikt-

baserede nyheder peger journalistikken her på løsninger. Historierne er stadig kritiske, men ikke negative, og de skal virke opløftende på seere/lyttere/læsere, så det giver håb og lyst til engagement. På min arbejdsplads (TV 2/Bornholm) står der i vores strategi: »Vi vil gøre Bornholm til et bedre

sted at leve, ved at være aktivt samfundsudviklende gennem konstruktiv journalistik ...«.

Frirummet

Et andet eksempel er *Frirummet*, et initiativ som de frie skoler – højskoler, efterskoler og friskoler – står bag. De frie skoler mente, at den demokratiske samtale var under pres, og tilliden til folkevalgte og medier var dalende. Derfor udviklede de en debatform, som trækker konfliktens fronter op, og gennem refleksion over tvivl og dilemmaer søger de initiativer for det fælles bedste.

Sociale medier er værst

Mangel på tilgivelse og forsoning er ikke »værst« i de etablerede medier, de store dagblade, radioen eller TV. Det værste finder man på de sociale medier, hvor der i høj grad mangler et filter. På *Facebook*, *Twitter* og flere andre steder er der god plads til det, der i fodboldsproget kaldes mandagstrænere. Her kan enhver rendestensredaktør næsten frit komme med uforsonlige kommentarer – dog inden for injurielovgivningens rammer. Selv deltager jeg ikke i debatter på *Facebook*, og jeg forsøger faktisk at lade være med at læse dem. Det går ud over mit humør. Den form for uforsonlighed trives godt og i stor stil på sociale medier, og skal man det til livs, kræver det, at mennesker ser indad.

Fri debat

Jeg går hundrede procent ind for en fri debat. Det skal være hævet over enhver tvivl. Indimellem virker det bare som om, alt for mange glemmer, at vi her i landet har ytringsfrihed og ikke ytringspligt.

Læs også

Hvad er journalistik?
www.journalistforbundet.dk/journalisterne-iddj/foreningen/hvad-er-journalistik
Konstruktiv journalistik:
www.constructiveinstitute.org
Frirummet:
Frirummet.org/visionen/

Uforsonlighed er gift for den kristne menighed

Jesus' efterfølgere – den kristne menighed – er bestemt til at være Guds riges modbillede til verden.¹

[≡] Søren P. Grarup

[📷] Chris Barbalis og Priscilla Du Preez
– Unsplash

Guds søns hovedærinde i verden var tilgivelse og forsoning – mellem Gud og mennesker og mellem mennesker indbyrdes. Jesus lagde vægt på at lære sine efterfølgere forsoningens enkle og dog svære kunst. Han pointerede flere gange, at der er en tæt sammenhæng mellem Guds tilgivelse af os og vores tilgivelse af hinanden.² Kirken skal være et modbillede til den verden, som har været en boltreplads for uforsonlighed og mistillid – og stadig er det. Uforsonlighed er en voldsom drivkraft i verden.

Uforsonlighed i menigheden

Alt for ofte blev kirken et spejlbillede af verden og ikke et modbillede. Lad os se på det nære:

Hverdagen i menigheden i dag, for dér trives uforsonligheden også – ofte til stor skade. En menighed kan helt miste sin kraft og evne til at bringe evangeliet udenfor murene pga. intern uforsonlighed. Store menigheder er set gå til grunde pga. intern uforsonlighed. Mennesker er blevet knust pga. uforsonlighed i menigheden.

Uforsonlighed opstår mellem ›fløje‹ i menigheden – pga. uenighed om missionsmetoder, salme-/sangvalg, farven på væggene m.m. – eller pga. personligt magtbegær. Fløjkrige kan vare i generationer, indtil alle har glemt årsagen, og der bare er et grundløst uforsonligt ›dem og os‹, som ligger og stinker under en ›pæn‹ facade og lammer menigheden. Uforsonlighed er gift for den kristne menighed! – også når det bare er i ›det små‹, for uforsonlighed er som kvikgræs. Det spreder sig uhæmmet.

» Ulykken sker, hvis konflikt avler uforsonlighed. Så sprækker muren. «

»» Uforsonlighed er som kvikgræs – det spreder sig uhæmmet. ««

Bygget af ukurante brokker

I Det Nye Testamente finder vi billedet af kirken som et hus, bygget af levende sten.³ De levende sten er os – ikke maskinfremstillede, ens og glatte mursten, men en samling ukurante brokker, rå marksten, knækkede sten og fejlbrændinger. Vi er alle syndere – tilgivne syndere. Vi har ikke noget at lade hinanden høre.

De ukurante sten holdes ikke sammen ved, at vi er enige om alt, eller ved at alt ser pænt ud. Selvfølgelig opstår der konflikter i en broget flok som en menighed. Ulykken sker, hvis konflikten avler uforsonlighed. Så sprækker muren. Tilgivelse og forsoning er ganske enkelt den mørtel, der holder stenene sammen.

Vi bliver indmuret i bygningen, ikke fordi vi er fine, gode, rigtige, medgørlige, men alene fordi Gud af nåde vil det. Ved uforsonlighed forvirrer mørtelen, og huset begynder at falde sammen. Men huset kan repareres med tilgivelse og forsoning – og kun sådan.

Forsoningens pris

Jesus underviste ikke kun om forsoningens nødvendighed, men også om dens mulighed. Forsoning er enkel – og dog vanskelig, for forsoning har altid omkostninger. For Jesus var omkostningen døden på korset. For os er prisen måske »ansigtstab« eller et par »slugte

kameler«. Men gevinsten efter forsoningen er langt større end omkostningen: Tillid, fællesskab, liv og handlekraft.

Forsoningens praksis

Ifølge Jesus foregår det slet og ret sådan: »Når du ... kommer i tanker om, at din broder har noget mod dig, så ... gå først hen og forlig dig med din broder.«⁴ Læg mærke til, hvordan tingene vender. Hvis du ser, at din bror har noget imod dig, så skal du tage bolden op: »Bror, har jeg gjort dig fortræd, vil du tilgive mig?« Den anden vej rundt bliver det til ydmygelse, ikke forsoning. Beder nogen dig om tilgivelse, må svaret være »JA« – uden et efterfølgende »men«. For »men« vil gemme på en rest uforsonlighed – som en rodstump af kvikgræs.

Gevinsten

Forsoning fjerner ikke uenigheder og forskelle, men giver en fælles platform af gensidig tillid og respekt, så konflikterne kan løses, man kan nå til forståelse og glæde sig over mangfoldigheden i bygningens murværk.

Det kan være en besværlig proces, men enkel – og nødvendig, hvis menigheden skal leve.

Søren P. Grarup

- Tidligere præst på Bornholm, i Købnerkirken og Silkeborg
- Medlem af BaptistKirkens ledelse 2010-13

- 1 Johannes-evangeliet kap. 17, vers 21
- 2 Fadervor (Matthæus-evangeliet kap. 6, vers 12 og 14; »Den gældbundne tjener« (Matthæus-evangeliet kap. 18, vers 21-35) m. fl.
- 3 1. Peters brev kap. 2, vers 5
- 4 Matthæus-evangeliet kap. 5, vers 23-24

»» Men huset kan repareres med
tilgivelse og forsoning – og kun
sådan. ««

Tilgivelse skal læres

»Hvor mange gange skal jeg tilgive en, der gør noget forkert imod mig? Syv gange?«

»Nej, ikke syv gange, men 77 gange«, svarede Jesus.¹

[≡] Raymond Jensen

[📷] Luis Quintero – Unsplash

Hævnen er sød, siger man. Hævnen er det stof, som nattens drømme er gjort af.

Den koldblodige, blodtørstige hævn er underbevidsthedens sprog. Tilgivelse er ikke naturlig for os, når vi lider uret. Tilgivelse skal man lære – og vi har den bedste læremester.

Gud kender til vrede

Bibelens Gud og hans søn Jesus kender til vrede. I tidernes morgen valgte Gud at drukne sin egen skabning i en syndflod af vand; men vi har fra samme kilde modtaget et løfte om, at det ikke vil ske igen.

Profeten Mika lever i Juda, efter at Davids kongerige er gået i opløsning. Det er urolige tider. Mennesker er rådvilde og overtræder loven, så samfundets svage lades i stikken. Det er en tid, hvor kaos lurser. Ikke desto mindre afslutter Mika sin profeti ved at udbryde: »Der er ingen Gud som dig. Du er den, som tilgiver os det, vi har gjort forkert. Du bliver ikke ved med at være vred på os, for du elsker at

være trofast. Du vil igen vise kærlighed; du vil trampe vor skyld i jorden og kaste det, vi har gjort forkert, ned i havets dyb.«²

Gud renser igen verden med vand; men det er ikke mennesket, der druknes! Det er skylden, der druknes i vandet.

Gud er tilgivelsens Gud

Gud ønsker at sætte sit folk fri. Gud ønsker ikke at binde os i gamle stridigheder og kævl: »Jeg slår en streg over dine lovovertrædelser. De forsvinder, som om de var en sky. Jeg udvisker dit svigt, som om det var en tågebanke.«³

Profeten Esajas går rundt i verden med åbne øjne. Han har ikke et romantisk syn på det, der foregår. Han har fødderne plantet i virkeligheden og blikket rettet mod evigheden, mod Kristus. Esajas er profet. Han kan se, og han vidste, at Gud var i færd med at barsle med en søn, Jesus Kristus. Frelsen i egen person. Der er

»Tilgivelsen er ikke en passiv accept af ondskab, svigt og ydmygelse, men derimod et aktivt tilvalg af deres modsætninger.«

uret, ja; men det er ikke uretten, vi skal rette vores opmærksomhed og vores blik imod. Det er kærligheden. Vi er skabt af Gud, og vi er tilgivet. Derfra får vi mod til at tilgive.

At tilgive er at give slip

Det er ikke en passiv ting; det er en bevægelse. Så længe vi er opfyldt af hævnfølelse i forhold til dem, der har gjort os ondt, er vi bundet sammen med dem og deres onde handlinger. Ved at leve hævnen ud bliver vi ligesom dem, og vi befinder os i samme mørke.

Tilgivelsen er ikke en passiv accept af ondskab, svigt og ydmygelse, men derimod et aktivt tilvalg af deres modsætninger: Kærlighed til mennesker og ophøjelse af Jesus, som er det kødelige, konkrete og ultimative tegn på, at Gud har tilgivet sin skabning og ikke vil hævne sig på os. Vi har fået hans søn i pant på det løfte.

Den danske forfatter Dan Turèll var alkoholliker, og hans datter Lotus Turèll har skrevet en bog om, hvordan det var at være barn i et hjem med misbrug. Det var et hjem præget af utryghed og mistrivsel. Hun har valgt at tilgive for at komme videre med sit eget liv. Hun siger: »At tilgive føles som at smide en rygsæk

»Tilgivelse er ikke naturlig for os,
når vi lider uret.«

på 200 kg, du måske ikke engang rigtig vidste, du bar på. Tilgivelse giver adgang til at forstå, acceptere, transformere, genskabe relationer, mærke kærligheden og være i livet. I stedet for at sidde fast i fortiden. Men tilgivelse kan man ikke forcere. Den kommer, når den kommer.«⁴

Brug for læring

Der er slet ingen tvivl om, at tilgivelse er en fantastisk nøgle til at lukke op for kærlighedens sluser; men tilgivelse kommer ikke af sig selv. Tilgivelse skal læres. Det kræver en god lærer, men det kræver også, at du forstår dig selv som en, der har brug for at lære. Jesus vil gerne være læremester for os.

Som altid kræver det træning at lære nyt.

Raymond Jensen

- cand. theol og tidligere præst i Silkeborg, Karmelkirken i Aalborg og Østhimmerland
- oversætter af Det Nye Testamente, Bibelen 2020.

¹ Matthæusevangeliet kap. 18, vers 21-22 (Bibelen 2020)

² Mika kap. 7, vers 18-19 (Bibelen 2020)

³ Esajas kap. 44, vers 22 (Bibelen 2020)

⁴ Lotus Turèll: *Hemmeligheder for Pige*, udgivet 2017

»At tilgive føles som at smide en rygsæk på 200 kg, du måske ikke engang rigtig vidste, du bar på.«

Vi vil så gerne mødes

En stor sommerfest på Lindenberg og børne- og teen-lejre skal erstatte det aflyste Sommerstævne. Hvis regeringen tillader det ...

[≡] Lone Møller-Hansen

»Det skal være løgn!« Sådan tænkte flere, da beslutningen om at aflyse det store sommerstævne i Lindenberg blev taget i januar. Corona-pandemien betød for stor usikkerhed omkring planlægning og gennemførelse af et stævne, som vi ønsker og kender det fra tidligere år. Men så gik BBU¹ og flere menigheder fra tanke til handling. Nogle har planer om campingture, fællesskabsdage, menighedslejre mm.

Sommerfest på Lindenberg

Hertil kommer en stor »Sommerfest« i Lindenberg arrangeret af menigheder fra både Missionsforbundet og BaptistKirken på Sjælland med max. 500 deltagere. Sommerfesten finder sted i dagene den 24.-29. juli som en menighedslejr ganget op med fem eller ti. Mylderet af mennesker, man ikke kender, bliver mindre, antallet af programtilbud færre, og den tid, der giver den gode samtale plads, større.

Formiddag og aften

Der bliver gode og gedigne tilbud formiddag og aften for voksne og unge – og særskilte programmer for teenagere og børn, dog i mindre skala end vi er vant til. Unge får deres eget område. Om eftermiddagen bliver der muligheder for fælles aktiviteter: »Jesus inviterer sine efterfølgere til fest. Det handler både om den fest, vi kan opleve på vandringer med ham, og den ultimative fest, når Guds rige bryder igennem og forvandler den faldne og forslåede jord.«

Om formiddagene undervises om festens vært, festens indhold, festens gæster og festens medarbejdere. Tråden fanges om aftenen i relativt klassiske og nogenlunde korte møder med god forkyndelse og glad lovsang. Og der kan købes morgenmad og aftensmad.

»Et stort ønske, passion og lyst til at skabe de bedste tilbud til børn og unge.«

I skrivende stund, den 21. marts, er der besætning og medarbejdere på de allerfleste opgaver, og lejemålet med Efterskolen Lindenberg er på plads. Bestilling af værelser og campingplads er også i fuld gang med pt. over 100 tilmeldte.

Corona og tidsfrist

»Nu er vi jo ikke ude af Corona-restriktionerne endnu – og en ny uventet bølge kan naturligvis sætte en stopper for det hele. Så får de tilmeldte alle penge retur. Modsat er det vores overbevisning, at vi indenfor de regler, vi skal overholde til den tid, vil være i stand til at afholde et forsvarligt og sikkert stævne«, siger Peter Götz, der er lejrchef.

Hvis der efter den 18. april er plads, kan man deltage fra andre landsdele. Prisen stiger lidt efter 1. maj. Al information og tilmelding foregår via internettet. Find »Sommerfest 2021 – et anderledes sommerstævne« på Facebook.

Uge 29 i 2022

Det autoriserede Sommerstævnens Programudvalg er allerede i gang med at planlægge

1 Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund

2 Missionsforbundets Børn og Unge

Sommerstævnet 2022, som bliver i uge 29 i Lindenberg. Vær opmærksom på, at lejren er flyttet på grund af den store fælles spejderlejr, der finder sted i uge 30 næste år.

Tre børnelejre

BBU fortæller om deres planer i et nyhedsbrev: Fællesskab, sjov og god undervisning er nøgleordene for de tilbud, som MBU² og BBU arbejder med. Alt er ikke på plads endnu, men der er et stort ønske, passion og lyst til at

skabe de bedste tilbud til børn og unge. Netop nu arbejdes der med tre børnelejre for *børn i alderen 8-12 år* med masser af sjov og fantastiske oplevelser. De afholdes regionalt:

- Midtjylland, den 26.-30. juni på *Nybolejren* i Holstebro
- Nordjylland, den 4.-8. juli på *Thy Sportsefterskole* i Thisted
- Sjælland, den 18.-22. juli på *Efterskolen Lindenberg* ved Roskilde (altså i ugen op til Sommerfesten).

Teenagere og unge

For teenagere i alderen 13-19 år har BBU *den fedeste teenlejr* på vej. Lejren afholdes den 11.-17. juli på Lindenberg Efterskole med rå mængder af hygge, sjov, sport, undervisning, afslapning, nye venner, gamle venner, m.m.

For 18+ arbejder man på en *festival-dag*, hvor der er plads til at være ung. Ud over mad, musik og workshops bliver der også plads til endelig at mødes med gode venner fra hele landet. Det bliver efter sommerferien.

»» Det autoriserede Sommerstævnes Programudvalg er allerede i gang med at planlægge Sommerstævnet 2022, som bliver i uge 29 i Lindenberg. ««

Ord om livet

Bente Christa Hansens liv er fyldt med ord om livet. Hun fik et kald til at prædike, men er i dag taknemmelig for den »prædikestol«, hvorfra hun skriver.

[≡] Renathe Zimmermann

[📷] Bent L. Hansen

Bente Hansen beskriver det rodede liv, peger på nye perspektiver og udtrykker sig, så læserne genkender ordene og føler, de er deres. Bente opfordrer os til at se efter øjeblikket og gribe muligheden for at handle på det i dag. Jeg har talt med Bente på mail og på telefon om, hvem hun er, hvordan hun tjener Gud, og hvad der giver hende glæde på trods, og jeg må glædes over Bentes forvisning om Guds tilstedeværelse og hendes evne til også at le af udfordringer, hun trættes med i hverdagen. Taknemmelighed og latter gør det næsten uholdbare holdbart.

Hvordan ser dit liv ud nu?

»Fysisk kan jeg ikke meget, så det er en hård prioritering af alt – og mængder af fravalg af gode og sjove aktiviteter. Det handler om fokus og mere fokus – på det, Gud kalder mig til, og på disciplin til at handle på det – samt Guds velsignelse. Vi har ikke krav på et lyst og problemfrit liv. Det sande mirakel er måske, at Gud er med i det svære forløb. Måske større end hvis miraklet om helbrødelse virkelig skete.

Det er et puslespil med små brikker, fordi jeg har mistet mange fysiske funktioner og skal have hjælp til det meste. Så det handler om prioritering, om fokus og disciplin, når der er fysisk overskud – og det kræver en tro på, at det giver mening og har værdi også for andre.

Gud er god, at jeg stadig kan skrive, når blodpropperne i hjernen har saboteret meget

af min tale. Jeg er dybt taknemlig for det talesprog, Gud har hjulpet mig til igen, men tiden uden sprog var den mest lærerige. Jeg er hende, der sidder ved tasterne for at skabe mest mulig sammenhængskraft i BaptistKirken gennem kommunikation på nettet. Jeg er også hende, der skriver indlæg til min blog om dagens muligheder i en blanding af autisme, kronisk sygdom og teologi.

Sådan har mit liv jo været – med erfaringer fra mange forskellige områder. Anderledes end min forestilling om, hvad Gud kaldte mig til, men det er netop der, jeg mener, jeg kan bidrage – med at udvide opfattelsen af, hvad der giver mening, når det er lagt i Guds hænder.«

Hvem er du, Bente?

»Jeg er vokset op med husmandsværdier fra andels- og højskolebevægelsen fra Fyn: »Alle kan noget og det skal man bidrage med«. Vi er fire søskende, der voksede op med jord under neglene og søndage, der var reserveret gæster og ikke kirke.

Men vi er døbt, for man kunne jo ikke vide, om der var mere mellem himmel og jord, så man måtte være på den sikre side. Jeg var fuld af forventning til min konfirmation, for det betød jo, at jeg skulle bekræfte, at jeg ville »det med Gud« – men det blev en skuffelse, for jeg mærkede ingen forskel og fik intet møde med Gud. Jeg søgte videre efter Gud, men han var svær at finde i 1968, og gymnasiet fra 1970 var mere præget af politiske aktioner. I 1971 rejste jeg på udveksling til USA og mødte troen på Gud blandt baptister på min første søndag. Det var ægte – og det, jeg havde søgt efter.«

Følg mig

»Jesus siger: »Følg mig!« Men hvad betød det for mig? Jeg var 17 år og ny kristen, men anede ikke, hvad det handlede om, når »de voksne« sagde: »Bente, du har fået en gave til at formidle Guds ord, og den ønsker Han, du skal bruge.«

»» At jeg står lige dér, hvor mit liv og mine ord bliver redskaber i Guds hånd. ««

→ Så jeg løste de opgaver, jeg mente kom fra Gud. Jeg skrev om livet med Gud, oversatte kristne bøger og var aktiv i menighedsarbejde, indtil jeg fik kaldet til at læse på seminariet i Tølløse i 1984-87.

Kernen i kaldet er vel altid Jesus' ord: »Følg mig!« – at jeg står lige dér, hvor mit liv og mine ord bliver redskaber i Guds hånd. Når det ikke længere kun er mine ord, fordi Ånden løfter dem, gi'r dem liv og formidler indholdet til tilhørerne – på prædikestolen eller som nu, via nettet.«

Præstetjeneste

»Min præstetjeneste foldede sig ikke ud, fordi jeg blev syg, og fordi vi blev en børnefamilie med handicaps, som passede dårligt til menighedernes forventninger. Kun lutter god vilje fra alle sider, men den kan ikke altid bygge bro over forventninger, der ligger alt for langt fra hinanden. Jeg kunne løfte opgaverne, men ikke indfri de skjulte forventninger. Det er altid en udfordring at sætte kald og åndelig tjeneste ind i en ramme med løn og pension.«

Bente Christa Hansen

- tidligere præst i Nykøbing Falster og Holbæk
- arbejder på baptist.dk i webredaktionen
- hjemmeside og blog: www.bentechristahansen.dk

... og det, der ikke blev

»Det var slet ikke sådan, mit billede af tjeneste for Gud så ud. Men læringen er, at Gud bruger os alle mere, end vi forestiller os, men på andre måder. Tænk bare på Biblens fortællinger om personer, som er til opmuntring for os i dag. De havde ingen anelse om deres betydning. Som fortællingen om Abraham, der fulgte Guds kald til at bryde op og gå mod et ukendt land.

Jeg har mødt mange Abraham'er, men ingen af dem vidste, at deres eksempel blev til velsignelse for mig. Måske er mit liv lige så enkelt – at leve troværdigt med Gud og overlade alle resultater til ham? Dér bliver livet ægte, og lige dér har vi oplevede erfaringer, som gør os tilgængelige for andre, der kæmper med livet. Vi har 'bare' et andet billede af det lykkelige liv, og opdager først sent, at det ikke stemmer med Guds vilje.«

Hvor får du overskud fra?

»Taknemlighed over livet! Jeg har overlevet lægernes dødsdomme et par gange, og det giver grobund for en tak for livet, trods alt – og jeg er glad for, at jeg er her endnu.«

»» Men læringen er, at Gud bruger os alle mere, end vi forestiller os, men på andre måder. ««

Dialog, nærvær og relation

»Bed uophørligt«, skriver Paulus¹. De fleste kristne kender sætningen, men mange af os går på kompromis eller vælger at se bort fra den.

[≡] Steen Løvgreen,
Baptistkirken Bornholm
[📷] Patrick Fore – Unsplash

Jeg havde en stor længsel efter bønnesvar og søgte en større overensstemmelse mellem, hvad mit hjerte ønskede, og hvad der kom ud af det, når jeg satte ord på det.

Sund udvikling

Pladsen her tillader ikke, at jeg beskriver min vej til det bønsliv, hvor jeg i dag finder hvile, energi, glæde og samhørighed med Kristus.

Men alt levende i Guds rige vokser og udvikler sig på en sund måde. Således også os. Når vi lægger alt frem og inviterer Ham til at give os Hans sind, vil vi også opleve en forvandling, som fører os til større lighed med Ham.

Vores opgave er ikke at sende alle opgaver ›op‹ til Gud, så Han må løse dem alene. Det er i bedste fald en manglende bevidsthed om Guds planer. I værste fald en unddragelse af

vores ansvar. Vi har fået et ansvar til at forvalte denne jord og alt det, der befinder sig på den.²

At se Guds løsninger

Min måske største åbenbaring i min søgen efter at blive ét med Ham er det faktum, at når jeg af hjertet har sagt ja til Ham, lever jeg *i Ham*.³ Det betyder, at om end jeg lever på denne jord, befinder jeg mig også i Guds himmel siddende til højre for min Far – nemlig i Kristus, som sidder ved Guds højre hånd.

Fra den position kan vi betragte alt i vores og andres liv, sådan som Gud ser det. Herfra kan vi også se Guds løsninger og veje. Jordisk set lever vi ofte i umulige omstændigheder, som vi må affinde os med. Men set fra Guds side er der altid en vej. For »alt virker sammen til gode for dem, der elsker Gud«.⁴

Herfra bliver det lettere at bede uophørligt. Er vi i Kristus, kræver bønnen ikke særlige omstændigheder, geografi eller afsondrethed. Den del af os, som er i Kristus, kan være i uophørlig kommunikation med Ham. For bønnen er jo ikke kun ord. Den er en dialog, et nærvær og en relation.

»Vores opgave er ikke at sende alle opgaver ›op‹ til Gud, så Han må løse dem alene.«

- 1 1. Thessaloniker-brev kap. 5, vers 17
- 2 1. Mosebog kap. 1, vers 28
- 3 Apostlenes Gerninger kap. 17, vers 28; Romerbrevet kap. 6, vers 11
- 4 Romerbrevet kap. 8, vers 28

På BaptistKirkens hjemmeside findes et Idékatalog, der knytter sig til Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund. Tanken er, at menighederne her kan inspirere hinanden. Vi har fået lov til at hente følgende indlæg fra Baptisternes Børne- og Ungdomsforbund.

Børnene er menighedens fremtid

Jeg har hørt det mange gange, men det bliver alligevel ikke helt dækkende. For mere sandt og sundt er det, at børnene er menighedens nutid.

[≡] Rasmus Elkjær Larsen, Børne- og Familiekonsulent i BBU

Vi har ikke børne- og ungdomsarbejde for at sikre, at nogen kan drive kirkerne videre, men vi rækker evangeliet ud til mennesker i en meget ung alder, fordi de er værd at give det bedste, vi har. Nu!

Et ambitiøst projekt

BBU er engageret i formidlingen af evangeliet til børn og unge. Men som landsorganisation er det ikke hverken bestyrelsen eller BBU's medarbejdere, der er aktive lokalt. Det er derimod de lokale ledere i foreningerne, baptistkirkerne og spejderne, der uge efter uge deler evangeliet med lokale børn og unge.

Derfor har BBU igangsat et ambitiøst projekt til at støtte hverdagens ledere og udviklet et praktisk ledelsesværktøj, der kan hjælpe enhver med at udvikle sit eget lederskab. Vi

kalder materialet »Den Røde Tråd«. Det er en praktisk guide til at finde ud af, hvordan man bedst leder lige præcis dem, man er leder for. Der er nemlig forskel på, om man er leder i en legestue, en klub for tweens, eller om man er ungdomsleder. Der er forskel på pædagogisk formidling, forskel på de målsætninger, man sætter op for målgruppen, og forskel på børn og unge helt generelt. Menneskerne er mange – evangeliet er det samme!

Det er mit håb, at alle baptistkirker vil tage

»Et praktisk ledelsesværktøj, der kan hjælpe enhver med at udvikle sit eget lederskab.«

godt imod de nye materialer samt opmuntre og støtte enhver leder. En leder, der hviler i sig selv, kan lede via sit eget liv, og det har en meget troværdig indvirkning på dem, man leder.

Sammen med Missionsforbundets Børn og Unge

Vi udgiver og videreudvikler materialerne sammen med MBU, og bogen »Led Med Dit Liv« er udgivet i samarbejde med ProRex og ungdomsorganisationen *Equemenia* fra Sverige. Enhver kan finde materialerne på hjemmesiden: www.LedMedDitLiv.dk – Hjemmesiden udvikles løbende, og her er også podcast, oversigtsmaterialer og meget andet.

Sommerhøjskolen i Rebild 2021

Efter aflysningen i 2020 ser vi længselsfuldt frem til færre restriktioner og nedlukninger, mere fællesskab, flere oplevelser og gensyn med dem, vi ikke har været sammen med så længe.

☰ Programudvalget

📷 Kurt Bøgsted

Planlægningen af dette års sommerhøjskole er nu i fuld gang i forventning om, at det bliver muligt at gennemføre den i år. Noget bliver, som det plejer, og andet bliver nyt.

Vi forbereder os på, at alle restriktioner ikke er helt aflyst, men at vi er blevet vaccinerede, og vi skruer op for hygiejne og rengøring, så det er corona-sikkert at deltage.

Sommerhøjskolen afholdes den 3.-10. juli 2021 på Rebild Efterskole. Vi glæder os til at se dig til festligt samvær, morgen- og aftenandagt, foredrag, god mad, værksteder, sang og hygge inde og ude. Prisen er 3.750 kr. – all inclusive.

Det endelige program med tilmelding ligger i din kirke. En stor del af programmet er det samme, som vi skulle have gennemført sidste år, men der er også plads til nyheder. Glæd jer! Du kan også finde programmet på www.baptistkvinder.dk

På gensyn til sommer!

Døbt

Vaarst

29.11.2020: Karoline Johansen Bundgaard, født 22.02.2003

06.12.2020: Jakob Knudsen født, 22.12.2003

Døde

Syddjyllandskredsen, Esbjerg

Anni Engbo Skagen, født 20.04.1945, døbt 26.12.1959 i Pandrup, døde 21.11.2020

Hjørring

Gunhild Kristensen, født 20.07.1934, optaget 05.02.2018 i Hjørring, døde 26.12.2020

Korskirken, Herlev

Johanne Rasmussen, født 24.02.1924, døbt 26.12.1939 i Pandrup, døde 03.02.2021

Kristuskirken, København

Inger Vestergaard, født 05.05.1929, døbt 27.09.1942 i København, døde 09.01.2021

Pandrup-Birkelse

Lilly Skov Andersen, født 28.05.1930, døbt 13.03.1949 i Birkelse, døde 10.01.2021

Sonja Irene Johansson, født 26.10.1935, døbt 07.10.1973 i Pandrup, døde 18.01.2021

Roskilde

Per Høirup Johansen, født 10.05.1943, døbt 19.11.2017 i Roskilde, døde 23.02.2021

Østhimmerland

Ewen Ritchie, født 03.08.1943, døbt 04.02.1970 i Bradford, England, døde 15.02.2021

Bent Hylleberg

DANSK BAPTISME OG TYSK NAZISME

Danske baptisters historie 1930-1950

Ny bog

BaptistKirken udgiver den 5. maj Bent Hyllebergs fortælling om danske baptisters historie i årene 1930-50. Bogen er på 650 sider og koster kr. 300. Fortællingen handler både om holdninger til nazismen og om livet i menighederne. Den sælges af BaptistKirkens medarbejdere i København og i Aalborg. Se mere på www.baptistkirken.dk

Teologistudier på Københavns Universitet

Det Teologiske Fakultet tilbyder flere uddannelser og optager hvert år ca. 140 nye studerende på bacheloruddannelsen.

[≡] Marlene Ringgaard Lorensen, konst. studieleder, lektor i Praktisk Teologi

[📷] Rasmus Degnbol

Blandt flere forskellige uddannelser udbyrder vi bachelor- og kandidatuddannelsen i teologi, deltidsstudier i form af enkeltfag eller individuel fleksibel masteruddannelse samt kandidatuddannelserne: Europas Religiøse Rødder, Interreligiøse Islamstudier og Afrika-studier. Der optages ca. 140 nye studerende på bacheloruddannelsen hvert år i alle aldre og med meget forskellige baggrunde.

Fagområder

Teologistudiet fokuserer på kristendommens oprindelse, udvikling og nutidige skikkelse og involverer fordybelse i de bibelske tekster, kirkens historie, religionsfilosofi, etik og samfund. Fordybelse i kristendommens beskrivelser af Gud, verden og mennesket giver anledning til at reflektere over de store spørgsmål i livet.

Den teologiske bacheloruddannelse er normeret til tre år. Dertil kommer et års SU-berettiget undervisning i latin og græsk, hvis man ikke har fagene i forvejen. Kandidatuddannelsen er normeret til to år.

Teologistudiet byder på de teologiske hoveddiscipliner: Det Gamle Testaments Eksegese (fortolkning), Det Nye Testaments Eksegese, Kirke- og Teologihistorie, Dogmatik (troslære) med økumenisk (mellemkirkelig) Teologi, Etik og Religionsfilosofi samt Praktisk Teologi. Ved siden af de obligatoriske fag gives der mulighed for at fordybe sig i et selvvalgt teologisk relevant emne, enten på fakultetet eller på et andet fakultet eller universitet i Danmark eller udlandet. Fakultetet har samarbejdsaftaler med universiteter i hele verden lige fra Tyskland til Tanzania. Der er også mulighed for, at man kan kombinere sine teoretiske studier med et praktikophold.

Uddannelsesformer

Ud over *bachelor- og kandidatuddannelserne* tilbyder fakultetet muligheder for deltidsstudier samt efter- og videreuddannelse, bl.a. en master som fleksibelt forløb og enkeltkurser under Åbent Universitet. En *masteruddannelse* som fleksibelt forløb tilrettelægges individuelt med fokus på fx sjælesorg, prædiken eller Søren Kierkegaards forfatterskab. Uddannelsen er normeret til et års studium på fuld tid, men de

fleste tager den på deltid over et forløb på 2-3 år ved siden af deres job. Seneste skud på stammen er et *nyt uddannelsesforløb*, hvor kandidater, som har en ikke-teologisk kandidatgrad, kan tage en *teologisk efteruddannelse* med henblik på at kvalificere sig til at søge en præstestilling i Folkekirken. Den nye teologiske efteruddannelse er normeret til 150 ECTS, dvs. 2,5 års fuldtidsstudier. Uddannelsen kan dog også tages på deltid.

Ansættelsesmuligheder

Teologiske kandidater er efterspurgt som præster i folkekirken, og mange finder ansættelse der. Andre bliver ansat inden for andre kirkelige samfund, kirkelige organisationer og NGO'er. Flere arbejder desuden som højskolelærere, forskere ved universiteter eller med formidling af kristendom og kultur.

Studiemiljø

Siden 2017 har Det Teologiske Fakultet haft til huse på Søndre Campus ved metrostationen Islands Brygge på Amager. Søndre Campus deles med Det Humanistiske og Det Juridiske Fakultet. Ud over de faglige

» Fordybelse i kristendommens beskrivelser af Gud, verden og mennesket giver anledning til at reflektere over de store spørgsmål i livet. «

undervisningstilbud er det muligt at deltage i foredrags-, sang- og debatarrangementer, som studerende ofte står for og deltager i, og om fredagen er der bar eller fest i den studenterdrevne café. De studerende har flere gange vurderet studiemiljøet på Teologi som et af de bedste på Københavns Universitet.

Læs mere om teologistudiet samt om arrangementer og forskning på Det Teologiske Fakultet på <https://teol.ku.dk/>

Teologiuddannelsen på Det Teologiske Fakultet, Københavns Universitet

- Grundlagt i 1479
- Bacheloruddannelsen er normeret til tre år + evt. et års græsk og latin. Kandidatuddannelsen er normeret til to år.
- Bachelor- og kandidatuddannelserne er SU-berettigede. Deltidsuddannelserne har egenbetaling.
- Mulighed for praktikophold, udlandsophold samt deltidsstudier og enkeltfag på Åbent Universitet.

Sjælden blæst om lovforslag

Der har været massiv kritik af et varslet lovforslag om, at prædikener, som ikke holdes på dansk, skal oversættes.

[≡] Lone Møller-Hansen
[📺] FIBC's hjemmeside

Statsminister Mette Frederiksen varslede i efteråret 2020 et lovforslag, som har vakt kritik både i Danmark og udlandet. Regeringen vil kræve, at alle prædikener, der ikke holdes på dansk i Danmark, skal oversættes til dansk og lægges offentligt tilgængeligt.

Det vil betyde, at alle prædikener i migrantmenigheder – og i etniske grupper i danske menigheder – skal oversættes. Oftest kan den, der har holdt prædikenen, ikke gøre det selv. Folkekirkens Mellemkirkelige Råd har da

også regnet ud, hvad det vil koste – bare for de kristne: Der er i alt 279 ikke-dansksprogede menigheder. En oversættelse af 2½ A4-side fra en anerkendt translator vil koste 2.575 kr. pr. prædiken. Hvis det er én prædiken om ugen, vil det koste 37,4 millioner kr. om året: »Vi anser dette for at være spild af ressourcer.«

Diskriminerende

Formålet er mange enige i: At standse radikaliserende prædikanter – fortrinsvis yderligtgående imamer. De vil imidlertid ikke være omfattet af loven, da de sjældent er godkendt og optaget i Trossamfundsregisteret.

BaptistKirkens ledelse skrev den 4. februar

Niels E. Nielsen fra First International Baptist Church i København prædiker til en gudstjeneste – på engelsk. De rammes også af lovforslaget.

»» *Det vil betyde, at alle prædikener i migrantmenigheder – og i etniske grupper i danske menigheder – skal oversættes.* ««

til statsminister Mette Frederiksen og kirke- minister Joy Mogensen: »Forslaget er diskriminerende, i strid med intentionen i Grundlovens bestemmelser om frihed til religionsudøvelse, pålægger menigheder urimelige byrder og vil sandsynligvis ikke opfylde forslagsstillernes formål.«

Baptisternes Verdens Alliance, BWA, og Det Europæiske Baptist Forbund, EBF, har sammen skrevet et protestbrev til regeringen. Det samme har Danske Kirkers Råd, katolikkerne og Det Lutherske Verdensforbund og mange flere.

Kirkeministre imod

Lovforslaget nyder heller ikke opbakning i store dele af Folketinget. Bl.a. tager to tidligere kirkeministre Bertel Haarder (V) og Marianne Jelved (Rad.) skarpt afstand. Formanden for Folketingets Kirkeudvalg Julie Skovsby (S) har udtalt, at de, der er imod dette lovforslag, må komme med alternativer, der kan standse radikaliseringen.

»» *Forslaget er diskriminerende, i strid med intentionen i Grundlovens bestemmelser om frihed til religionsudøvelse.* ««

BaptistKirkens ledelse skrev i deres protestbrev: »Skulle der fortsat være politisk ønske om at kende indholdet af prædikener holdt på andet sprog end dansk, må regeringen forandle en adresse, hvor disse kan indsendes på originalsproget efter manuskript eller som lydfiler. Herefter kan myndighederne vælge at foretage en oversættelse eller aflytning af de prædikener, man ønsker nærmere at kende indholdet af.«

Præst i Missionsforbundet Thomas Baldur har skrevet på Kirke.dk: »Hvis staten vil have indsigt i, hvad der forkyndes i enkelte problematiske trosfællesskaber (og de få, der drejer sig om, har staten et udmærket overblik over), så kan staten selv sende sine egne sprogtalende folk ud for at deltage i samlingerne og høre, hvad der bliver sagt.«

Tvangsregistrering

Den konservative Marcus Knuth er gået i en helt anden retning. Han vil have kirkeministeriet til at undersøge, om man kan tvinge religiøse grupper, fx store moskeer, til at søge om godkendelse og dermed underlægge sig kontrol.

Formanden for Mellemkirkeligt Råd, Mogens S. Mogensen, skrev hertil: »Kravet om regi-

strering / anerkendelse af trossamfund med henblik på statens kontrol med dem kender vi fra fx kommunistiske lande som Kina. Og selv Kina har haft problemer med denne strategi, idet fx en række kristne menigheder gik under jorden og fortsatte deres virksomhed i hemmelighed.«

Han slutter blog-indlægget med baggrunden for, at Danmark i 1849 fik bl.a. religions- og ytringsfrihed: »[D]et handlede i første omgang om at sikre borgerne mod overgreb fra staten ved at etablere en række individuelle friheder.«

Hvis forslaget godkendes, kan det betyde, at flere baptist-grupper må stoppe med at holde gudstjenester, fordi det er en uoverkommelig opgave at oversætte prædikenerne. Det kunne også få den modsatte effekt af det, man ønsker, nemlig at migrantmenigheder udtræder af Trossamfundsregisteret.

Nibe Baptistmenighed er lukket

Ved årsskiftet lukkede Nibe Baptistmenighed, og BaptistKirken tæller dermed 53 menigheder.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] May-Britt Vestergaard Knudsen

Nibe Baptistmenighed er lukket ned. Hugo Møller Thomsen, der har været menighedens præst i mere end 33 år, har længe vidst, at det ville ende sådan. De seneste år har der været op til otte personer, der mødtes som husmenighed i private hjem, efter at de i 2017 solgte kirken i Nibe: »Der var 23 medlemmer til sidst – spredt ud over hele landet, men vi så aldrig de fleste af dem«, fortæller Hugo Møller Thomsen.

Han har gjort sig umage med at lukke menigheden på en ordentlig måde. Alle medlemmerne har fået et brev, som fortalte om menighedsrådets beslutning: »Det er for os som menighedsråd ikke nogen glæde at være med til at opløse menigheden i Nibe, men menigheden ser sig nødsaget til at opløse sig med udgangen af 2020.«

»» *Det er for os som menighedsråd ikke nogen glæde at være med til at opløse menigheden i Nibe.* ««

109 år som menighed

Brevet fortæller også historien om den menighed, der nu er lukket: »Årstallet 1891–2020 dækker Nibe Baptistmenigheds historie. Der var et åndeligt røre i Nyrup vest for Aalborg og det resulterede i stiftelsen af Nyrup Baptistmenighed juledag 1891 som en husmenighed, men allerede den 16. oktober 1892 mødtes den i egne lokaler, og samme år blev den optaget i Det danske Baptistsamfund, for man ville være med i fællesskabet. Det var en glæde at forme et menighedsfællesskab for 109 år siden«.

Brevet fortsatte: »Det har også været en glæde at være med gennem de 109 år, der er gået siden. Forskellige bygninger har været ramme for fællesskabet. Kirkebygningen Parkvej 5 var rammen om menighedslivet indtil oktober 2017, hvor menigheden så sig nødsaget til at sælge bygningen. Omkostningerne var for store eller medlemmerne for få. Menigheden har siden fungeret som husmenighed med møder og gudstjenester i private hjem, primært i præsteboligen.« Brevet skitserede også mulighederne for det enkelte medlem: At få flyttet sit medlemskab til en anden kirke, baptistmenighed eller folkekirken. Hugo og Aase Møller Thomsen har besluttet at tilknytte sig *Karmelkirken*, Aalborg.

Kommer i Folkekirken

Christen Skræp var næstformand i menighedsrådet frem til afslutningen. Han og hans hustru Annelise bor i Vindblæs ved Løgstør og tilhørte i sin tid Løgstør Baptistmenighed, der er nedlagt for mange år siden: »Vi er begyndt at komme i Folkekirken og i Indre Mission, men det er ikke sikkert, at vi melder os ind. Der er noget, vi ikke er enige i. Vi går fx ikke til alters. Jeg kan ikke forlige mig med, at der skulle være syndsforlædelse i forbindelse med nadveren. Vi har jo været baptister hele vores liv«, siger Christen.

Han forklarer, hvorfor de ikke flytter deres medlemskab til en anden baptistmenighed: »Der er 50 km til enten Aalborg eller Østhimmerland og 30 km til Brovst. Det er for langt for os, der er hhv. 74 og 76 år gamle«.

Otte fra menigheden mødes fortsat i skiftende hjem den sidste lørdag i måneden: »Det er vigtigt, at det ikke kun er kaffe, vi mødes om. Der skal være et kristeligt indhold, og det står jeg gerne for«, siger Hugo Møller Thomsen, som også har lovet, at så længe han kan, vil han begrave sine baptistbrødre og -søstre.

Tak for trofast tjeneste

Generalsekretær Torben Andersen sendte før jul en hilsen til Nibe, hvor der bl.a. stod: »Baptistkirken i Danmark mister herved også en af sine trofaste lokale menigheder i fællesskabet gennem mange år. Jeg vil på ledelsens vegne udtrykke en stor tak for trofast tjeneste lokalt og nationalt, ja, også med en stor international bevågenhed. Det europæiske og verdensomspændende baptistfællesskab har altid fyldt i jeres liv, Aase og Hugo, og I sidder i dag tilbage med en masse gode oplevelser og minder fra den store baptistfamilie. Det gælder også fra det nationale fællesskab, og vi håber fortsat at møde jer her!« Med brevet fulgte en buket blomster.

»» *Det var en glæde at forme et menighedsfællesskab for 109 år siden.* ««

»» *Otte fra menigheden mødes fortsat i skiftende hjem.* ««

Fra kirketjener til baptistpræst

Christian Sofussen, 31 år, bliver ny præst i Vaarst Baptistkirke i Østhimmerland. Et bymenneske, der nu skal bo på landet.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] May-Britt Vestergaard Knudsen

Christian Sofussen er vokset op med en far, der er baptist, og en mor, hvis familie er almindelige »kulturkristne«. Han var ikke moden til en præstetjeneste, da han var færdig med sin BA i teologi ved Aarhus Universitet i 2015, og han har siden arbejdet som kirketjener i Skt. Lukas Kirke i Aarhus, tæt på baptistkirken Immanuelskirken.

»Det har været en god måde at få indsigt i arbejdet i en folkekirke, men jeg blev også klar over, at jeg hænger fast ved det baptistiske, selvom jeg er stødt på mange forskellige kirkeretninger i løbet af min uddannelse. Især mit syn på dåb og nadver er afgørende«, fortæller Christian. Han blev sådan set først bevidst om, at »nu var han klar«, da han så stillingsopslaget fra Vaarst. Han har dog prædiket jævnligt i flere baptistkirker, bl.a. i Silkeborg.

Intet kørekort

Der er flere omvæltninger på vej for Christian, efter han 1. april tiltrådte stillingen i Vaarst.

For det første er han storbymenneske. Han har boet i Randers de sidste to år. Og han har aldrig taget kørekort: »Det har jeg aldrig haft brug for. Jeg har altid kunnet klare mig med offentlig transport«. Det er han godt klar over, ikke går i længden i Østhimmerland, hvor menighedsmedlemmerne er spredt ud over et større område: »Så snart kørelærerne må åbne igen, begynder jeg at tage kørekort. Så må vi se, hvor længe jeg er om det.«

Single

Han er single – det kan både være en fordel og en ulempe som ny præst i en menighed: »Det kunne nok være rart, hvis man havde nogen, der flyttede med, og som skabte en ramme om hverdagen. Men på den anden side, så kan det også være svært at skulle flytte en familie med en ægtefælle, der skulle finde noget at lave, og passe det ind med mine skiftende arbejdstider«, tænker han højt.

»Jeg skal være menighedens tjener. Som prædikant, teolog og sjælesørger – den klassiske præsterolle.«

Menighedens tjener

Nu er fokus på at finde sig til rette i præsterollen i en traditionel og meget velorganiseret baptistmenighed: »Det bliver spændende. Jeg kommer med den indstilling, som jeg også havde i mit folkekirke-job. Jeg skal være menighedens tjener. Som prædikant, teolog og sjælesørger – den klassiske præsterolle. Jeg har indtryk af, at der i Østhimmerland er mange forskellige arbejdsgrupper. De har spejdere, musik- og ungdomsarbejde. Så jeg skal finde ud af, hvordan jeg kan være præst for hver enkelt gruppe. Det glæder jeg mig til. Og så skal jeg være præst for hele menigheden, og det gælder især gudstjenesten. Jeg skal være til stede og hjælpe dem med at gøre det, de gør, som sikkert er meget godt.«

Kirke og stat

Han er også glad for BaptistKirken. Især den baptistiske holdning, at kirken bør være adskilt fra staten: »En af de største katastrofer i kirkens historie er kejser Teodosius' beslutning om at gøre kristendommen til statsreligion i Rom. Deraf kommer for mig at se de fleste problemer for kirkens integritet og mulighed for

»» *Jeg hænger fast ved det baptistiske, selvom jeg er stødt på mange forskellige kirkeretninger i løbet af min uddannelse.* ««

at reflektere teologisk. Kort ridset op vil jeg sige, at en kirke, der besidder verdslig magt, nærmest ikke kan undgå at blive korrumpet indefra, mens en verdslig magt, der besidder en kirke, ikke kan undgå at korrumpere kirken udefra. Hvis kirken skal kunne repræsentere Guds rige, må den nødvendigvis være fri og selvstændig, uden vilje til at gennemtvinge sine synspunkter i det politiske, men samtidig uden vilje til at give efter for politik, der forsøger at betvinge kirken.«

Det lyder som et emne til en spændende debat, Christian Sofussen kan udfolde sig i på et tidspunkt. Foreløbig glæder han sig til at blive en del af præstefællesskabet i Baptist-Kirken, så vidt det nu eksisterer. Og så er der samarbejdet med nabomenigheden *Karmelkirken* inde i Aalborg, som han håber vil fortsætte. Han afløser Raymond Jensen, der har takket af efter 16 år i menigheden.

Myanmars militær tager igen magten

1. februar 2021 var en sorgens dag i Myanmar og for de mange burmesere, der bor i Danmark.

Demonstrationen på vej til Christiansborg.

☰ Morten Kofoed,
sekretær for international mission

☒ Jesse Zaiap, CMPage og Morten Kofoed

Den morgen blev deres verden endnu engang slået i stykker. Et spirende demokrati blev slået i stykker, da militæret (igen) tog magten. Politiske ledere blev arresteret og undtagelsestilstand indført. Lufthavnen og grænserne blev lukket. Mere end 10 års håb for et bedre liv med demokrati og samvær med omverdenen blev ødelagt.

Danske burmesere demonstrerende på Rådhuspladsen.

Støt sundhedsarbejdet
i Myanmar

Det kan ske ved at indbetale et beløb på 3201 10042879 eller MobilePay 911 118 mærket »Myanmar«.

Læs mere på www.baptist.dk:

- Tak for jeres støtte!
- Burmesere demonstrerede på Rådhuspladsen
- Danske burmesere reagerer

»» *BaptistKirken bakker også op om de demonstrationer, der har været arrangeret af burmesiske organisationer i Danmark.* ««

I BaptistKirken i Danmark er der omkring 1.000 personer med baggrund fra Myanmar. De har beriget de eksisterende menigheder og selv etableret menigheder rundt om i landet.

Civil ulydighed

I Myanmar er der indtil nu (17. marts) fredelig modstand mod militærkuppet og det illegitime styre. Man kræver, at fangerne løslades og demokratiet genindføres. CDM kaldes bevægelsen → Civil Disobedience Movement ← eller civil ulydighedsbevægelsen. CDM er et netværk uden egentlige ledere, som opfordrer til fredelige demonstrationer. Mange strejker også, og det har i februar betydet, at bl.a. skoler, universiteter og sundhedsfaciliteter har været lukket. Nogle af dem på grund af strejkerne, andre som følge af myndighedernes indgriben.

Først accepterede militær og politi demonstrationer, men med tiden har de eskaleret modsvarerne, og mange ubevæbnede demonstranter er desværre blevet dræbt i kampen for et demokratisk Myanmar. Det eskalerede ulykkeligtvis, og den 14. marts blev ca. 40 personer dræbt ved en demonstration i hovedstaden.

Kirkelederne er rystede

De fleste kristne tilhører etniske minoriteter, som i forvejen havde det hårdt, og det er ikke blevet bedre under urolighederne. Mange frygter tvangsarbejde og forfølgelser i kølvan-

det på undtagelsestilstanden. De har været meget aktive i arbejdet med at skabe fred og forsoning for alle. Mange har været engageret i arbejdet med politiske reformer og med at organisere og mobilisere lokalbefolkningen. Alt dette er nu gået i stå.

Jeg har selv haft mulighed for at være i kontakt med kirkeledere i Myanmar, og de er rystede og desillusionerede over det, der sker. Alt det, de har håbet på og arbejdet for, virker for tiden håbløst. Men troen på Kristus og kirkens aktive rolle i menneskers liv gør, at de kæmper videre – måske med livet som indsats. Sammen opfordrer de os til, at vi forener os i bøn for landet, for frihed og for forsoning.

Hvad gør BaptistKirken?

Vi følger nøje udviklingen i briefinger med den danske ambassadør i Myanmar og via burmesere i Danmark og ledere af Baptistkirken i Myanmar.

BaptistKirken bakker også op om de demonstrationer, der har været arrangeret af burmesiske organisationer i Danmark. Den 13. marts talte generalsekretær Torben Andersen ved en demonstration på Rådhuspladsen i København.

Formand Per Beck og generalsekretær Torben Andersen har skrevet til udenrigsminister Jeppe Kofod for at bede regeringen lægge pres på de institutioner, de har adgang til, og for at gøre opmærksom på de uhyrligheder, der foregår i Myanmar. Endvidere gjorde de i bre-

»» *Ubevæbnede demonstranter er desværre blevet dræbt i kampen for et demokratisk Myanmar.* ««

vet opmærksom på, at vi som baptistkirke har det tæt inde på livet, da mange af vores medlemmer har baggrund og dermed familie i Myanmar.

Også Baptisternes Verdensalliance har opfordret til, at militærstyret træder tilbage, og at vi alle beder for landet.

Sundhedsaktiviteter i Chin Staten

I Myanmar er der cirka 2.200 hospitaler, men mindre end 200 af dem fungerer i dag. De læger, der ikke længere kan eller vil arbejde på de offentlige hospitaler, etablerer midlertidige klinikker i private bygninger, og her mangler de alt. Sundhedspersonalet arbejder gratis, men der er brug for udstyr og medicin samt andet personale til at tage sig af driften, så de mest basale sundhedsydelser kan tilbydes de allermest udsatte. I samarbejde med chin'eri Danmark har BaptistKirken startet en indsamling, og indtil nu har vi indsamlet mere end 35.000 kr. De herboende burmesere har også samlet en betydelig sum ind til projektet.

Er friheden nødvendig for at tro?

I Danmark har vi frihed. Frihed til at tale, til at forsamles og til at tro. Tro på den almægtige Gud, som giver ny styrke hver dag. Den frihed tager jeg indimellem – eller måske ofte – for givet. Jeg glemmer, at verden kan være anderledes. For jeg har aldrig prøvet andet.

[≡] Astrid Melkær Andersen
[📷] Larm Rmah – Unsplash

Gennem mit arbejde ved *Åbne Døre* hører jeg historier om kristne, som ikke har frihed til at tro. Kristne som må holde deres tro skjult, kristne som må leve med dødstrusler, og kristne som ikke tør fortælle deres børn om Jesus.

Ekstrem overvågning

I Kina er overvågningen af hele samfundet nu så ekstrem, at kristne ikke kan mødes i hemmelighed. Myndighederne ved altid, hvor de er, hvem de er sammen med, og hvad de laver, og myndighederne slår hårdt ned på de kirker, som ikke er statsregistrerede. De registrerede kirker må til gengæld leve med overvågningskameraer og krav om, at de i hver gudstjeneste skal rose styret.

I Nordkorea er religionsfrihed en fjern drøm, og nordkoreanerne har ikke engang forsamlings-

frihed. Derfor lever kristne nordkoreanere ofte alene med deres tro. Hvis det alligevel lykkes kristne at mødes i hemmelighed i små grupper, er det med livet som indsats – og ikke bare de kristnes eget liv. Hvis de bliver opdaget, risikerer hele deres familie at blive sendt i koncentrationslejr.

Kirken gror

På trods af den massive forfølgelse af kristne i Kina og Nordkorea, vokser kirken i begge lande. Flere og flere bliver kristne, selvom det er med livet som indsats. Det er en vild kontrast til, hvad vi oplever i Danmark. Her kan vi tro og mødes præcis som vi vil, alligevel bliver kirken mindre. De kristne i Nordkorea og Kina er en stor inspiration for mig. Vi tror på den samme Gud og på, at han kan forandre vores og andres liv. Min bekymring, når jeg skal fortælle om min tro, er at blive afvist. Deres bekymring er, at den, de taler med, angiver dem til myndighederne. Alligevel er det deres kirke, der vokser.